

-5-

Ordnningen med norske grensevaktbataljoner i Øst-Finnmark strandet på visse øyeblikkelige vanskeligheter i de daværende avdelinger. Men selve ordningen var den for Norge og Norden fordelaktigste og beste.

Den bør søkes gjennomført.

Med hensyn til de tyske behov for sikkerhet er å merke at slike bataljoner ikke kan bety noen som helst trusel mot den tyske okkupasjon. Selv om en bortser fra at bataljonenes viktigste befal vil være bundet av sine æresord, vil bataljonene for sin eksistens være avhengig av tilførsel og transportmidler som tyskerne helt vil kunne kontrollere.

Styrken bør mobiliseres som normale formasjoner av 6. Divisjon. Men styrken av korporaler og menige bør skaffes i form av frivillige, og for verving av disse bør det kunne tas folk også fra andre divisjonsdistrikter.

Som passende styrke for "grensepolitiet" i Øst-Finnmark kan uttas 2 infanteribataljoner, en bergartilleribataljon og 1 pionerkompani - alle med motorisert mat og pakktren.

Konklusjon nr. 5.

Vaktholdet i Øst-Finnmark bør igjen overtas av norske tropper.

Oslo 3.9.1940..

O. Lindbäck-Larsen

Fig. 9. Siste side av Lindbäck-Larsens PM av 3/9 1940.